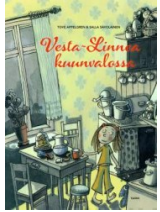

Karlström, Sanna: Siilin laulu (S&S 2016)

Arvin isoäidin kodissa kaikki on ennallaan, eikä kuitenkaan ole. Isoäiti on kuollut, mutta Arvista tuntuu kuin isoäiti olisi lähellä. Arvin pihassa asuu siili, joka näyttää sairaalta. Arvi hoitaa siiliä ja kertoo sille isoäidistään. Siilille on turvallista näyttää kaikki tunteet. Tarina kuvaa hyvin lemmikin merkitystä lapselle surun käsittelyssä.

Appelgren, Tove: Vesta-Linnea kuunvalossa (Tammi 2013)

Vesta-Linnea tietää, että on monia tapoja olla surullinen. Hänellä on oma alakulonsa, ja äidin ystävällä on särkynyt aikuissydän. Vesta-Linnean surumielisyyteen auttaa pikkusiskon antama suklaamuna ja majaleikit. Vesta-Linnea oivaltaa, että elämä on välillä synkkää ja välillä häikäisevän valoisaa ja kaikki suuret tunteet liittyvät toisiinsa.

Hurme, Maija: Varjostajat (S&S 2018)

Lapsen elämään ilmestyy varjostaja. Tuo outo hahmo seuraa joka paikkaan, estää leikkimästä, eikä vastaa, kun siltä kysyy missä äiti on. Eräänä aamuna jo kaksi varjostajaa seuraa isää ja lasta. Koittaa tuulinen päivä, jolloin lapsi keksii keinon, jolla varjostajat häviävät. Kirja kuvaa vertauskuvallisesti lapsen vapautumista surun ja kaipauksen raskaasta painosta.

Chapman, Jane: Kaipaamme Karhua (Kustannus-Mäkelä 2022)

Myyrän ja Majavan ystävä Karhu on kuollut. Eläinten on vaikea ymmärtää miten Karhu voi olla poissa. Vuoden mittaan kaverukset käsittelevät suruaan. Kevään saapuessa Myyrä ja Majava löytävät Karhun kesken jääneen majanrakennusprojektin. He keksivät tavan muistella ystäväänsä yhdessä metsän eläinten kanssa. Toiveikas tarina läheisen muiston kunnioittamisesta.

Kirjaston
vinkit

Varjoa ja valoa

Kirjoja surusta 4–6-vuotiaille

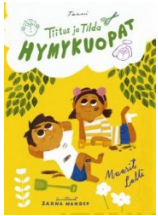

KIRJASTO

Sandelin, Annika: Silkkiapinan nauru (Teos & Förlaget 2019)

Silkkiapina ja tapiiri ovat parhaat ystävykset. Eräänä päivänä silkkiapina sairastuu ja kuolee. Tapiiri on murheen murtama. Muut metsän eläimet lohduttavat tapiiria, mutta kukaan muu ei ole niin taitava leikkimään, kuin silkkiapina. Vähitellen tapiiri huomaa, että ystävien kanssa sureminen on helpompaa kuin yksin. Silkkiapinan nauru on lohdullinen tarina surusta.

Lalli, Maarit: Hymykuopat (Tammi 2021)

Tiitus ja Tilda ovat nelivuotiaat kaksoiset. Lasten mielestä on hauskaa painaa peukalot isän poskiin ilmestyviin hymykuoppiin. Kun kaksosten mummi kuolee, hymykuopat häviävät. Lasten elämään astuu huoli isästä ja siitä, kuka heistä huolehtii, jos äidin ja isän pitää mennä taivaaseen. Hymykuopat käsittelee läheisen menetystä lapsentajuisesti ja lämmöllä.

Isoaro, Anna Elina: Sinä yönä tuli talvi (WSOY 2021)

Joskus elämä on niin lyhyt, ettei se kestä päivääkään. Isoveli on odottanut pikkuveljeään jo pitkään, mutta sairaalasta kotiin tulevatkin vain äiti ja isä. Sinä yönä tuli talvi käsittelee vauvan kuolemaa lapsen näkökulmasta. Kirjassa kuvataan kauniisti perheen suurta surua ja siitä toipumista. Päällimmäiseksi jää ajatus elämän jatkumisesta.

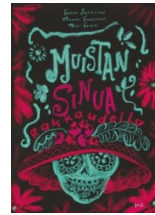
Tapola, Katri: Tuulen myötä (Enostone 2021)

Mummulla on ollut pitkä ja hyvä elämä. Hän huolehtii, että laskut on maksettu ja pyykit ripustettu. Sitten mummu hymyilee ja on valmis lähtemään. Syksy tuo tullessaan suuren surun. Vuodenajat vaihtuvat ja suru muuttaa muotoaan. Kirjan tarina ja Pelliccionin herkkä kuvitus huokuvat kauneutta ja sanomaa siitä, että rakkaat läheiset elävät aina sydämissämme.

Furu, Frank: Mutta te ette ole äiti (Etana Editions 2021)

Aysha on tullut yksin pakolaisena Suomeen. Kaikki on outoa ja erilaista, ja äitiä on kova ikävä. Ayshalla on aina joku, joka pitää huolta, auttaa ja silittää, mutta mikään ei ole hyvin ilman äitiä. Hiljalleen hyvien päivien määrä kasvaa ja välillä suru unohtuu. Surumielinen kertomus lapsen haavoista, jotka eivät koskaan parane.

Pelliccioni, Sanna: Muistan sinua rakkaudella (Teos 2020)

Murhe on vallannut Alman kodin. Hänen mummonsa on kuollut. Alman ystävä Diego ymmärtää surua, koska hän on menettänyt oman abuelonsa. Diego kertoo Almalle meksikolaisesta juhlasta, jossa muistellaan kuolleita läheisiä. Pelliccionin kuvituksen upea värimaailma tukee kauniisti tarinaa, jossa kuolema kohdataan kahden eri kulttuurin näkökulmista.

Snellman, Maami: Kadonnut pihapuu (Mini Kustannus 2021)

Paju tulee aamulla isän kanssa päiväkotiin ja huomaa järkytyksekseen, että pihapuu on kadonnut. Myrsky on kaatanut sen yöllä. Paju on surullinen ja haluaa puun takaisin. Sisko lohduttaa Pajua letuilla, mutta suru kaatuneesta puusta ei hellitä. Eräänä päivänä päiväkodissa Leiko hakee Pajua leikkiin ja kuiskaa hänelle salaisuuden, joka saa Pajun hymyilemään.

Teckentrup, Britta: Muistojen puu (Lasten Keskus 2013)

Kettu on elänyt onnellisen elämän ja menee lempipaikkaansa kuolemaan. Yksi kerrallaan ketun ystävät vaeltavat aukiolle ja alkavat muistella kettua. Eläinten puhuessa punaruskea taimi alkaa nousta ketun viimeiseltä leposijalta. Tarina tarinalta se kasvaa ja vahvistuu. Taimesta kasvaa muistojen puu, joka antaa voimaa kaikille, jotka rakastivat kettua.